

19.7.98

לזכרך

נ י ר

בהוקרה למשפחתך
ממני מיה ללוש

שיר / מרדכי טמקין

אל תרחק ממני, אלוהי
כי שעת מכאובים באה,
ואתה הלבשתני כמעיל
בשר אדם חי
ואם אזעק מזוועה,
אל תבז לי
כי לא אדם אתה
ולא תבין הכאב,
אשר לברואי אדמה פה.
רק אל תרחק ממני, אלוהי.

חברי הטוב ניר - אינו

רעם הכאב עדיין לא נדם,
 עת התבשרתי על מותך ניר.
 רוצה אני לכתוב לחייל שזה עתה התגייס,
 רוצה אני לכתוב לחבר הנמצא הרחק אי שם,
 אך קשה, קשה לכתוב בידיעה שאין לאן
 לשלוח
 ובידיעה שלעולם לא תוכל לקרוא את אשר
 אכתוב אך תמיד בלב פנימה מצויה התקווה
 שאולי...
 הייתי בת 14 כשהכרתי אותך הפכנו לידידים
 טובים אך לעולם לא חשבתי שהכל ייקטע
 מוקדם כל כך.
 אני כותבת עלייך שורות אלו אך לכתוב
 עלייך ניר בלשון עבר זה דבר שקשה
 לעכל.
 קשה והגרון נחנק מדמעות.
 עברו מס' חודשים מאז עזבת אותנו ניר
 אך נדמה כאילו עברו שנים.
 הלב זועק אליך אך לא נענה והמוח מתקשה
 לעכל את שנעשה.
 עיניי מסרבות להאמין כי לא אראה אותך
 יותר וככל שעוברים הימים רק גוברים
 הגעגועים והכמיהה לרגע שתשוב עם החיוך
 הנצחי על פנייך שבזכותו כולם הכירו אותך
 ותמיד ידעו לזהות אותך.
 ניר - אתה לא בא והרגע הזה אינו מגיע
 ומה שיותר ממך אלו הם הזכרונות,
 אותם זכרונות שייחרטו בליבי כמו סרט קצר
 בו הספקתי לשהות ולבלות במחיצתך.
 קשה לחשוב שאתה שהיית מרכז העניינים פשוט
 אינו עוד בין החיים.

המשך -

אתה בכל מקום איתי נ י ר מביט ומחייך
מבעד לתמונה כאילו מנסה להשתתף בכל
המתרחש.

במוחי עדיין מהדהד קולך ובזכרוני מרחף
לו החיוך המיוחד שלך - חיוך של ילד מתוק
שעניו הביעו אושר ואהבה.
תמיד אביט בתמונתך ואשאל מדוע , מדוע
דווקא אתה ???

על כך אין לי תשובה ולעולם לא אדע.
אך הכל נגמר , אתה לא תשוב עוד לעולם.
חיי כולנו יימשכו אך בלעדיך ולעולם לא
ישובו להיות כמו בעבר.

חברי הטוב נ י ר -
נקטפת בעודך פורח
לעד אזכור אותך בליבי ,
והאל יהיה עדי

אוהבת אותך תמיד ,

מיה

נ י ר

תמיד החיוך שלך הוא מה שהקסים , נ י ר
 רק לפני שבועיים פגשתי כך ואז כמו תמיד
 חייכת ואמרת: "הכל יהיה בסדר".
 איני יודעת למה התכוונת ולעולם לא אדע.
 תמיד ידעת לעבור קדימה , נ י ר.
 אך כעת נותרתי בלעדיך, מנסה להתמודד עם
 המצב.

פתאום הכל מתערבב כל החוויות,
 כל הזכרונות, הכל מסתובב
 נלקחת, והלב הלב כ"כ כואב
 אך יותר מכל מסרב להאמין שאתה, נ י ר
 הפכת לחלום שרחוק מאוד מכדי להתגשם.

הפרידה ממך ניר / נכתב לזכרך
באינדקס בית שמש ממני באהבה

נ י ר הוא ילד קטן עם חיוך רחב.
 נ י ר הוא זוג עינים שהביעו אור, אושר
 והמון אהבה.
 אך כעת עיניו של נ י ר שותקות,
 עיניו של נ י ר כבר לא מדברות.
 קשה לחשוב עליך בלשון עבר
 קשה לחשוב שהכל איתך נגמר.
 פתאום הכל שומם, הכל הפך למשהו מר
 וקודר.
 תמיד אמרת שצריך להמשיך קדימה ולא להביט
 לאחור אבל עכשיו הלכת ולא אמרת דבר.
 קולך הרך מהדהד בזכרוני ולא נותן מרגוע
 לנשמתי.
 והיום נ י ר הוא בגדר חלום, נ י ר הוא
 כבר לא המציאות.
 המציאות היא כואבת, ולחשוב עליך איני
 פוסקת.
 אך נ י ר עמוק עמוק בלב שאותו תמיד תמיד
 יהיה אוהב.

11.5.97

המציאות בלעדיך

יושבת ומנסה לכתוב עליך
יושבת ומנסה שלא לבכות אך הדמעות מעצמן
זולגות.

המציאות אפורה וכואבת
המציאות בלעדיך לפתע שותקת.
השארית אחריך מציאות לא מחייכת.
כמה כואב שלא אראה אותך יותר,
כמה חבל שאיתך לא אוכל לדבר.
הו, כמה חבל שאתה ניר פשוט לא תחייך
יותר.

כולי תקווה שטוב לך באשר אתה
ומלאכים של מעלה שומרים עליך
כי אני כבר לא יכולה שלא להתגעגע אליך.

14.7.97

אין למי לחגוג

היום היית צריך להיות בן 19
אך לעולם כבר לא תהיה
היום היינו צריכים לך לחגוג
אך לעולם כבר לא נחגוג
היום צריך לחלוף לו יום הולדתך -
אך כמה חבל שבלעדך
הכאב שעזבת בליבי יימשך
ושמך הקט בזכרוני לעד ייחרט

נ י ר -

לעולם לא אשכח אותך
ישמור האל את נשמתך.

20.7.97

בלעדיך

בלעדיך חיינו נמשכים עם כאב בלב
בלעדיך חיינו נמשכים כמו אבן מתגלגלת
בלעדיך חיינו הפכו לדרך מקוללת
חיינו נמשכים אך אותנו עזבת,
במערכה לבד אותנו הותרת.
כולנו מייחלים לבואך מבעד לדלת
כולנו מחכים שתשוב ותאמר -
הכל היה רק חלום רע.
אך המציאות קודרת,
המציאות יותר מתמיד כואבת.
נ י ר נשמתנו, לא ישוב
ואנו נמשיך לבהות ואולי לקוות.
בכל פעם ששמך עולה
עוטף אותי צער עמוק
כי בלעדיך החיוך אינו חיוך
בלעדיך הירח והשמש כבר לא מאירים
בלעדיך הכוכבים כבר לא זוהרים
בלעדיך כבר תמו גם לנו החיים.

16.10.97

באתי לבקר אותך
ערב יום כיפור

היום ערב יום הכיפורים.
איני יודעת איך אבל אזרתי אומץ
ובאתי לבקר אותך
באתי להיות איתך נשמה שלי
התגעגעתי אליך נורא והחסר שבחיי ממשיך
קשה נורא לשבת מול אבן ולדבר
אבל כולי אמונה שאתה שומע אותי
קשה לחשוב כי אינך חוגג עימנו את החגים
הכל שומם בלעדיך
הכל ריק וחסר בלעדיך
כלום לא מחייך
ואני נ י ר נותרתי בלעדיך
אוהבת אותך לעד

6. 11. 97

אֵינֶךָ אֵיתָנוּ עוֹד

ביום שישי זה קרה
נפגעת קשה בתאונה
את הידיעה המרה התבשרתי ולרגע לא חשבתי
לאבד אותך נ י ר כמו לאבד עולם
לאבד אותך נ י ר זה לפתע לא להרגיש
קיים
בשיא פריחתך נהרגת
ואותי בחיים עצובה הותרת
תמיד ידעת לחייך
תמיד ידעת להמשיך קדימה
אך אתה עכשיו עזבת
וקשה להמשיך בלעדיך
יותר מכל קשה המחשבה כי לא אראך
כי יותר לא אשמע את צחוקך
הגעגועים אליך נ י ר
מיום ליום הופכים גוברים
אך אתה קרוב לאלוהים
ועליך שומרים המלאכים.

ללא שם

חלפו שמונה חודשים מאז עזבת
 חלפו שמונה בהם לא ראיתיך
 הימים חולפים והגעגועים אליך נ י ר
 הולכים וגוברים.
 קשה לי המחשבה כי לא אראה אותך
 יותר
 קשה לי המחשבה כי לא אשמע קולך
 אור פניך כבה בעודך פורח
 חיוך עדיין מהדהד בזכרוני
 ואיני יודעת מה יהיה כאן איתי
 הותרת אותנו פה לבד
 מחכים ומצפים לחבק אותך
 אך אתה לא מגיע
 אתה איתנו לא יכול לדמוע
 מתגעגעים אליך.

9.5.98

לראות את קברך

יותר מתמיד הרגשתי כואבת
יותר מתמיד הרגשתי כיצד הלכת בעודי אותך
אוהבת.

מצאתי את עצמי מול מצבתך עומדת
ראשי מורכן וידי מוחה דמעה שעל פניי
ניגרת.

שמך הקט על אבן חרוט
והלב ממאן להאמין שכאן אתה טמון
עזבת ולא אמרת מילה
עזבת ו-נ י ר כעת הוא אשליה.
רוצה להיפרד ולא יכולה
לחשוב שאנו הביתה הולכים
ואותך קבור באדמה מותירים.

14.7.98

שוב קשה להאמין

הפעם יותר מתמיד קשה להאמין
קשה להאמין שעברה שנה בה היינו צריכים
איתך לחגוג
היינו צריכים לך לשיר
לומר לך עד כמה אנחנו אותך אוהבים
אבל המציאות שונה מכפי שרצינו
המציאות מרה וכואבת בליבנו עצב שותלת
אז שוב ישבתי לך לכתוב
שוב ישבתי לבכות על קברך הטרי
ועדיין ליבי אינו מאמין
ועיניי עדיין מלאות דמעות
שאותך תמיד מחפשות
נ י ר , נשמתי -
באתי הנה לחגוג עמך
לבכות לידך ולומר לך עד כמה אהבתי אותך
היי שלום אחי היקר
שכב על משכבך בשלום

ת . נ . צ . ב . ה

08.7.98

הוא בא אליך - ניר

השמועה טרם התפשטה בדבר מות דודך
דודך האהוב בא להיות איתך שם במרומים
רק אותו תמיד אהבת
רק אותו תמיד הערצת
ובטרם חלף מענינו מותך ניר
מבכה בית שמש את יקירה ירון דודך
מה כבוד הצער
מה קשה הוא השחול
שניכם מצאתם את מותכם ביום שישי
שניכם נקברתם בשעת לילה מאוחרת
שעה 12:30 לערך
מאות באו משניכם להיפרד
מאות סובלים במותכם את הכאב
ירון - ירון ,
אותם אותיות והאות שנותרה
באותו היום את שניכם טמנה.

ניר וירון -

בחיכם ובמותכם לא נפרדתם

יהי זכרכם ברוך

ת . נ . צ . ב . ה

"הוא אמר לה

שיחזור

שיעלה האור

הוא הבטיח עולמות

ושוב רק חלומות"